

РУХ – ЦЕ ЗДОРОВ'Я

Серце б'ється швидко, головою порухай,
Що скажу тобі, земляче, ввічливо послухай.
Ти не пам'ятник гранітний, і скажу без прикрас.
Рух — це все ж таки здоров'я, і біжить від тебе час.
Від людини.
Як ріка.
Час по хвильці утіка.

ПРИСПІВ:

Ти мене оце послухай!
Шию вмий, лице і вуха!
Потягнися до мети!
Головою покрути!
В носі длубайся лиш хвильку.
По росі жени з півмильки.

За компом сидиш, день і ніч летять кудись.
Серце б'ється швидко, знову комп тобі завис.
Ти йому слова найгірші, він тобі мигає в вічі.
Раз два три. давай до руху і не плутай день із ніччю.
Час втікає, і. друже, ти не будеш жити вічно.
Від людини.
Як ріка.
Час по хвильці утіка.

ПРИСПІВ:

Ти мене оце послухай!..

Реп про шпигуна, який заліг на дно

На районі із камерами та іншим дрантям
Причаїлася шпигунка — нам хіба не знати.
Вона чекала на сигнали зі штабів центральних,
А тільки їй сигнал дадуть — вона цей світ підпалить.
Бууум!

Приспів:

Та ми шпигунку розкрили, і ви вже нам повірте,
Ми застосуємо силу, просочимось, як повітря.
Ті заманимо в капкан, тоді влаштуємо допит,
Ми розгадаєм обман — вона ще матиме клопіт,
Нехай розкаже нам про всі таємні цілі!
Інакше в нас на районі — їй буде світ немилий.
А ми живемо тут і зараз, в нас енергії море,
Працює мозок ідеально — всі підказки говорять.
Та ми розкрили шпигунку — тепер зведемо рахунки!
І до в'язниці хай пакує клунки.

Приспів:

Бо ми шпигунку розкрили, і ви вже нам повірте...
Ви нам не вірите? Шкода. Що у дорослих за мода?
І знов нас покарають — і це нам замість нагороди!
Ви зіпсували нам забаву,
То ж не чекайте собі слави,
На вашу нудність ми також
Колись знайдемо управу.
БУМ!

ПРО СТРАШНУ ТІТКУ

Жила собі Баба-Яга,
Страшна, кістяна нога,
У лісі хлоп'я та дівчатко
Потрапили в пряничну хатку,
їх баба до себе зманила,
Вдавала, немов вона мила.
Дітей годувала, поїла,
А потім ледь-ледь-ледь не з'їла.

Приспів:

У Біловезькій пущі, десь у самісінькій гущі,
Там звір страшний чатує, він кров, напевно,
Він не збирає квіток,
Він їсть маленьких діток!

Бійся, Філіпеку, бійся:
З'їдять тебе, і не смійся,
Бо ти не знаєш багато.
А може, там стоїть хата,
У неї з пряників стіни,
Не їж, побійся, дитино!
Куди везе тебе тітка?
Ти оглядайся, хоч зрідка.
Бо висадить серед лісу,
А ніч розгорне завісу,
Щоб з'їв ведмідь тебе дужий.
Ти не здавайся лиш, друже!

